

~~Vu e~~ L

152

Latv. Nod.

**Likums
par zemes ierīcību.**

Rīgā, 1937.

Zemes ierīcības departamenta izdevums.

0309078897

Part. 60

L. V. R.

In. 351360

L 33 m/f
1199

B 152

Iespiests „Vald. Vēstn.“ 1937. g. 117. num.

Likums par zemes ierīcību.

I n o d a ļ a.

Vispārīgi noteikumi.

1. Lauksaimniecības kultūras pacelšanai, apstākļu novēršanai, kas traucē zemes racionālu apsaimniekošanu, un jaunu lauksaimniecību ierīkošanai uz šā likuma pamata izpildāmi šādi zemes ierīcības darbi:

- 1) zemes vienību robežu noteikšana;
- 2) zemes vienību robežu regulēšana;
- 3) servitutu likvidēšana;
- 4) zemju apmaiņas, starpgabalu likvidēšana un savstarpēji izkaisītu starpgabalu vai šnorveidīgu zemju regulēšana;
- 5) dažu kopīpašuma zemju sadalīšana;
- 6) sādžu zemju sadalīšana atsevišķās zemes vienībās resp. viensētās un
- 7) valsts fonda zemju izlietošana.

Bez tam uz šā likuma pamata izdarāma zemes ierīcības aktu koroboracija.

Šie darbi izpildāmi uz visāda veida ārpus pilsētu administratīvām robežām esošām zemes grāmatās ierakstītām un neierakstī-

tām zemēm, neatkarīgi no tam, kādā kārtā tās iegūtas un kas ir šo zemju īpašnieki.

P i e z ī m e. Uz lauksaimnieciskā rakstura zemēm, valsts zemēm un piešķirtām šnoņu zemēm var uz šā likuma pamata izpildīt darbus arī pilsētu administratīvās robežās.

2. Visus jautājumus un strīdus, kas celtos, izpildot iepriekšējā (1.) pantā paredzētos zemes ierīcības darbus, izlemj un izšķir šinī likumā paredzētā kārtībā zemes ierīcības iestādes, kurās ir: 1) Zemes ierīcības komiteja un 2) apriņķa mērnieks.

Sūdzību un tuvāku apstākļu noskaidrošanai, ieinteresēto personu un liecinieku nopratināšanai un atzinumu došanai Zemes ierīcības komiteja var nodibināt komisijas vai iecelt referentus.

3. Zemes ierīcības komiteja sastāv no šādiem 8 locekļiem:

- 1) Ministru kabineta iecelta priekšsēdētāja;
- 2) zemkopības ministra ieceltiem 4 Zemkopības ministrijas pārstāvjiem;
- 3) Latvijas lauksaimniecības kameras pārstāvja;
- 4) tieslietu ministra iecelta tiesneša un
- 5) Valsts zemes bankas pārstāvja.

Komiteja no sava vidus ievēlē priekšsēdētāja vietnieku un sekretaru.

Zemes ierīcības komitejas sēdes ir pilntiesīgas, ja tanīs piedalās vismaz 4 locekļi, no tiem priekšsēdētājs vai viņa vietnieks.

Jautājumus sēde izlemj ar vienkāršu balsu vairākumu, pie kam, balsīm daloties vienlīdzīgi, izšķir priekšsēdētāja balss.

4. Kad zemes ierīcības iestādes taisījušas lēmumu par šā likuma 1. pantā minēto darbu izpildīšanu, neviena strīda lieta, kas pēc būtības saistīta ar tiem pašiem zemes ierīcības darbiem, nav ierosināma un izlemjama tiesu iestādēs, bet tiesā ierosinātie strīdi par īpašuma tiesībām neaptur zemes ierīcības darbus.

Tiesu spriedumi par īpašumtiesībām saistoši zemes ierīcības iestādēm. Šo iestāžu taisīti lēmumi savukārt saistoši tiesu iestādēm.

Ja 36. un 43. p. paredzētos gadījumos zemes ierīcības iestādes nosaka zemju īpašniekus, tad ieinteresētās personas savas īpašumtiesības var aizstāvēt tiesā, ceļot prasību pret zemes ierīcības iestāžu noteiktiem īpašniekiem sešu mēnešu laikā, skaitot no galīgā zemes ierīcības iestādes lēmuma publicēšanas. Prasības celšana tiesā neaptur zemes ierīcības aktu koroborāciju, izņemot gadījumus, kad Zemes ierīcības komiteja lēmusi to apturēt.

5. Ierosinājumus par 1. pantā 1.—6. punktā minēto darbu izpildīšanu ieinteresētās personas vai iestādes iesniedz vietējam apriņķa mērniekam, kas pēc ierosinājuma caurskatīšanas lemj par zemes ierīcības darbu izpildīšanas vajadzību un par to, kādi tieši darbi izpildāmi un kādas zemes ietveramas zemes ierīcības projektā. Jautājumus par zemes ierīcības darbu izpildī-

šanu piespiedu kārtā vai par izpildīšanu, kuŗai nepiekrīt visi ieinteresētie, izlemj Zemes ierīcības komiteja.

6. Šinī likumā paredzētos zemes ierīcības darbus izpilda Zemkopības ministrija ar saviem darbiniekiem vai, ar Zemkopības ministrijas atļauju, zvērināti mērnieki. Izpildāmo darbu tehniskā vadība un uzraudzība piekrīt Zemkopības ministrijai.

7. 1. pantā minēto darbu izpildīšanai nav par šķērsli Notariata nolikuma 316. pantā minētās atzīmes un nav vajadzīga tā paša nolikuma 311. panta 2. punktā minēto personu piekrišana, ja zemes ierīcības iestādes atzinušas ierīkotos zemes gabalus vai tos kopā ar piemaksām par vienvērtīgiem tiem zemes gabaliem vai tām agrākām tiesībām, kuŗas tie atvieto.

8. Likumā par nekustamas mantas iegūšanu (Lik. kr. 1934. g. 81) paredzētā Tieslietu ministrijas atļauja šinī likumā paredzētiem darījumiem nav vajadzīga.

9. Uz šā likuma pamata noteiktās robežas nospraužamas dabā un nostiprināmas robežzīmēm, kuŗu formu un uzlikšanas kārtību noteic Zemkopības ministrija. Zemju īpašniekiem nav tiesības prasīt atlīdzību par zaudējumiem, kas varētu celties izpildot šinī pantā minētos darbus.

10. Ieinteresētie zemju īpašnieki, zemju valdītāji un citas ieinteresētās personas vai viņu pilnvarnieki un attiecīgie valsts un pašvaldību iestāžu pārstāvji uzaicināmi būt klāt, izlemjot jautājumus par darbu iz-

pildīšanu (5. p.), kā arī piedalīties zemes ierīcības darbos un projektu sastādīšanas un to apstiprināšanas procesā.

Tuvāki noteikumi par ieinteresēto personu līdzdalību zemes ierīcības darbos un šo personu uzaicināšanas kārtība atrodas šā panta pielikumā.

11. Par 1. pantā minēto darbu izpildīšanu, ieskaitot mērniecības darbus, planu un zemes ierīcības aktu izgatavošanu un koroboraciju, atlīdzības lielumu valstij un tās samaksas kārtību nosaka Zemkopības ministrija, pie kam maksājumu sadalījums ievedams zemes ierīcības projektā.

Atlīdzības sumas pēc šā panta noteikumiem aprēķināmas par tiem zemes ierīcības darbiem, kuŗu projekti līdz šā likuma spēkā nākšanai nav celti priekšā ieinteresētām personām 50. pantā paredzētā kārtībā.

Atlīdzības sumas piedzen uz Zemkopības ministrijas pieprasījumu neapstrīdamu valsts prasījumu piedzīšanas kārtībā.

12. Zvērināti mērnieki darbus izpilda vienojoties par atlīdzību ar zemes īpašniekiem un uz pēdējo rēķinu, pie kam līgums saista visus zemes ierīcības darbā ietvērto zemju vienību īpašniekus, ja tam piekrīt vairāk par pusi šo vienību īpašnieku un maksa nepārsniedz Zemkopības ministrijas noteikto taksi.

13. Zemes ierīcības darbos ietvērto zemju īpašniekiem uzlikts par pienākumu

dot bez atlīdzības amatpersonām, kas izpilda zemes ierīcības darbus:

- 1) darba rajonā piemērotu dzīvokli ar apkurināšanu un apgaismošanu;
- 2) vajadzīgos pajūgus pārbraukšanai un instrumentu un robežzīmju pārvadāšanai;
- 3) strādniekus mērniecības darbu izpildīšanai līdz ar vajadzīgiem darba rīkiem un
- 4) materialus un strādniekus robežzīmju izgatavošanai.

Ja kāds zemes īpašnieks nepilda šinī pantā paredzētos pienākumus, tad tie jāpilda attiecīgai pašvaldībai uz nepildītāja rēķinu, kuŗa izdevumus piedzen no nepildītāja neapstrīdamu valsts prasījumu piedzišanas kārtībā.

Ja par šinī pantā minēto pienākumu sadalīšanu zemes ierīcības darbos ietvērto zemju īpašnieki nevar vienoties, tad tos sadalā aprīnķa mērnieks, ņemot vērā zemes ierīcības darbos ietvērto zemes platību un to labumu, kādu ar izdarāmiem zemes ierīcības darbiem iegūst zemju īpašnieki.

14. Šinī likumā paredzētos darbos visa sarakstīšanās, lūgumraksti, sūdzības, pārsūdzības, izraksti no zemes grāmatu reģistriem, akti un citi dokumenti, zemes ierīcības aktu un tajos ievesto tiesību vai pienākumu koroboracija ir atbrīvoti no visāda veida nodokļiem un nodevām, izņemot proporcionālo zīmognodevu no 63. pantā minētās parāda sumas Valsts zemes bankai un

nodokļus un nodevas, kas paredzēti likumā par nekustamu īpašumu koroborēšanu sakarā ar agrārās reformas likumu.

II nodaļa.

Zemes vienību robežu noteikšana.

15. Zemes vienību norobežošanu no blakus zemju īpašumiem izdara gadījumos, ja šīs robežas nav jau likumīgi nostiprinātas.

Ja uz robežām, kuŗas likumīgi nostiprinātas, robežzīmes ir izzudušas, izdara robežu atjaunošanu.

16. Izdarot norobežošanu, robežas nostiprināmas pēc faktiskās lietošanas robežām, kuŗas norāda ieinteresētās personas, ja pret to neviena no viņām neceļ iebildumus.

17. Robežas atjaunojot, tās noteicamas un nostiprināmas pēc dabā atrastām neapstrīdamām robežzīmēm vai to pazīmēm, vai pēc sava stāvokļa negrozīgām dabiskām robežām, bet, ja tādu dabā nav, pēc robežu noteikšanas dokumentiem.

18. Robežu noteikšanas darbos ieinteresēto personu neierašanās noteiktā laikā un vietā, ja viņas šinī likumā paredzētā laikā un kārtībā uzaicinātas, neaptur robežu noteikšanas darbus, izņemot šā panta 2. punktā minēto gadījumu. Ieinteresēto personu neierašanās gadījumā jāievēro sekojošais:

- 1) Robežu atjaunošanā ieinteresēto zemes īpašnieku neierašanās neaptur šo darbu, un robežas atjaunojamas uz dabā

atrasto robežzīmju vai to pazīmju un robežu noteikšanas dokumentu pamata.

- 2) Ja pie norobežošanas darbiem neierodas neviens šīnī darbā ieinteresētais zemju īpašnieks, norobežošanas darbi pārtraucami.
- 3) Ja pie norobežošanas darbiem ierodas viens vai tikai daži ieinteresētie zemju īpašnieki, tad norobežošana izdarāma, ņemot vērā faktisko valdījumu un ieradušos personu norādījumus.
- 4) Ja darbos ieinteresētā persona ierodas pēc darbu sākšanas, tad viņu pielaiž tikai pie turpmākiem robežu noteikšanas darbiem.

19. Ja, robežas noteicot, izceļas strīdi, tad mērnieks, nobeidzis visas vai kādas daļas robežas noteikšanu, noskaidro visus apstākļus sakarā ar izcēlušos robežu strīdu un liek priekšā ieinteresētām personām savstarpēji vienoties, bet, ja vienošanās nav panākama, pārbauda dokumentus, kas varētu noskaidrot strīda jautājumu, un nopratina uzdotos lieciniekus, kā arī, pēc paša ieskata, tuvākā apkārtnē dzīvojošos strīda lietā neieinteresētos apkārtējos iedzīvotājus, paskaidrojot, ka par nepatiesu apliecinājumu draud Sodu likuma 420. pantā paredzētais sods.

20. Izšķirot strīda jautājumus, kas cēlušies, robežu noteicot, ņemami par pamatu zemes ierīcības un zemes īpašumu akti un plāni un spēkā stājušies tiesu un bijušo

zemnieku iestāžu spriedumi, pie kam gadījumā, kad minētos dokumentos būtu norādītas strīda zemes platība un robežas, priekšrocība dodama dokumentiem, kuŗos noteiktas robežas. Ja zemes ierīcības vai citos dokumentos konstatēta kļūda, tad šie dokumenti nevar būt par pamatu strīda izšķiršanai un robežu noteikšanai.

21. Robežu noteikšanas darbos ieinteresētās personas, liecinieki un lietpratēji uzaicināmi 10. panta pielikumā norādītā kārtībā.

22. Uz pārbaudīto materialu pamata mērnieks sastāda robežu strīda izšķiršanas projektu, kuŗš apstiprināms šinī likumā paredzētā kārtībā.

III n o d a ļ a.

Zemes vienību robežu regulēšana.

23. Izlocītas un ķīlveidīgas robežas, kā arī robežas ar īsām linijām var regulēt. Tāpat var regulēt robežas, kas iet pa izsīkstošu upi vai ezeru, vai citas dabiskas robežas, kas savu vietu maina, kā arī tādu zemes vienību robežas, no kuŗām meliorācijas novadgrāvis vai regulējamā vai regulētā upe atdala izmantošanas ziņā neizdevīgas zemes joslas.

24. Robežas regulē uz īpašnieku vienošanās pamata, bet, ja vienošanās nav panākama, tad uz vienvērtības principa sastāda robežu regulēšanas projektu.

Robežu regulēšanai 3⁰/₀ apmērā nav vajadzīga uz regulējamo zemes vienību ķīlu un citu tiesību turētāju piekrišana.

Rēgulējot robežu, zemes atgriezumi nevar pārsniegt 3% no zemes vienības kopplatības; pretējā gadījumā izdara šinī likumā paredzēto zemju apmaiņu.

25. Ja, izdarot zemes ierīcības vai meliorācijas darbus vai kadastralo uzmērīšanu, mērnieks vai kulturtechniķis atzinis par nepieciešamu regulēt robežas, tad uz viņu priekšlikumu zemes ierīcības komiteja lemj par robežu regulēšanu šinī likumā paredzētā kārtībā arī bez īpašnieku ierosinājuma.

26. Ja, robežas regulējot, nav iespējams panākt vienvērtību ar zemes apmaiņu, pielaižamas arī naudas piemaksas.

IV n o d a ļ a.

Servitutu likvidēšana.

27. Ganību, pļavu, mežu ciršanas, zvejas un cita veida realie servituti likvidējami uz vienošanās pamata. Ja vienošanās nav panākama, bet servituta likvidēšana nepieciešama sakarā ar izpildāmiem zemes ierīcības darbiem, vai ja to pieprasa uz servitutu tiesīgie vai ar to saistītie, kā arī, ja likvidēšanas nepieciešamība atzīta 5. pantā paredzētā kārtībā, tad minētie servituti likvidējami piespiedu kārtā.

28. Likvidējot servitutu, valdošai zemes vienībai jāpiedala no kalpojošās zemes vienības tāda zemes platība, kuŗa būtu vienvērtīga ar likvidējamā servituta vērtību. Ja šādā veidā nav iespējams panākt vienvērtību, tad pielaižamas naudas piemaksas vai cita veida atlīdzība.

29. Ja zemes ierīcības iestāde atrod, ka zemes grāmatās ierakstīts servituts nav izlietots Civillikuma 1284.—1292. pantā paredzētā laikā un kārtībā, tad zemes ierīcības iestāde var lemt par servituta likvidēšanu bez atlīdzības.

Lēmums paziņojams uz servitutu tiesīgamajam. Tas var šēšu mēnešu laikā prasīt tiesas ceļā atlīdzību no servituta agrākā nesēja, pierādot servituta pastāvēšanu, bet servituta izbeigums arī šajā gadījumā paliek spēkā.

30. Servitutus likvidē arī tad, ja tie nav zemes grāmatu reģistrā minēti, bet pastāv uz citu dokumentu pamata un tos faktiski izlieto.

V n o d a ļ a.

Zemju apmaiņa, starpgabalu likvidēšana un savstarpēji izkaisītu starpgabalu vai šņorveidīgu zemju regulēšana.

31. Zemju apmaiņa, starpgabalu likvidēšana vai savstarpēji izkaisītu starpgabalu vai šņorveidīgu zemju regulēšanu var izdarīt:

- 1) ja divu vai vairāk īpašnieku zemes kārtojas savā starpā šņorveidīgi;
- 2) ja atsevišķi zemes gabali izkaisīti citu īpašnieku zemju vidū;
- 3) ja zemes kļūveidīgi vai citādi iespiežas citu īpašnieku zemēs;
- 4) ja zeme apmaināma valsts vai sabiedriskām vajadzībām un
- 5) ja zemju apmaiņa nepieciešama meliorācijas nolūkos.

32. Zemes apmaināmas vai starpgabali likvidējami starp divām zemes vienībām to īpašniekiem vienojoties. Ja vienošanās nav panākta, bet zemes ierīcības komiteja 5. pantā norādītā kārtībā atzinusi starpgabalu likvidēšanu vai zemju apmaiņu par lietderīgu un iespējamu, tad tā izdarāma piespiedu kārtā, ievērojot vienvērtības principu.

Piezīme. Ja zeme apmaināma valsts vai sabiedriskām vajadzībām, tad apmaiņu var izdarīt tikai uz vienošanās pamata, pretējā gadījumā zemi atsavināšanai likumā par nekustamas mantas piespiedu atsavināšanu valsts vai sabiedriskām vajadzībām (Lik. kr. 1923. g. 59) paredzētā kārtībā.

33. Ja starpgabalu likvidēšanu vai zemju apmaiņu traucē trešā īpašnieka zeme, vai ja divu vai vairāk īpašnieku zemes kārtojas savā starpā šņorveidīgi vai izkaisītu starpgabalu veidā un šos darbus nav iespējams izpildīt 32. pantā paredzētā kārtībā, tad nodibināma zemju regulēšanas vienība, un mērnieks noskaidro, kādas zemes ietveramas šī vienībā.

Ja kāds īpašnieks nepiekrīt savas zemes ietveršanai zemju regulēšanas vienībā, tad aprīņa mērnieks noskaidro viņa zemes ietveršanas nepieciešamību un lietderību un noskaidrojuma protokolu kopā ar savu lēmumu nosūta Zemes ierīcības komitejai, kuŗa šā likuma 5. pantā paredzētā kārtībā izlemj jautājumu par darbu izpildīšanu piespiedu kārtā.

Kopējā zemju regulēšanas vienībā ietvertā zeme sadalāma, iedalot katram īpašniekam atsevišķus zemes gabalus, kas ir vienvērtīgi ar viņa zemēm, kuŗas ietvertas zemju regulēšanas vienībā.

34. Ja, izpildot 31. pantā minētos darbus, apmaināmo zemes gabalu vienvērtība nav sasniedzama, var izdarīt attiecīgu naudas piemaksu. Tāpat naudā jāatlīdzina arī par iemainītos zemes gabalos ieguldītiem līdzekļiem meliorācijai un citām vajadzībām un par meža vērtības starpību.

VI n o d a ļ a.

Kopīpašuma zemju sadalīšana.

35. Uz šā likuma pamata sadalāmas šādas kopīpašuma zemes:

- 1) kopīpašumā esošie zemes gabali, kuŗi pieder pie divām vai vairāk atsevišķām zemes vienībām;
- 2) zemes, kuŗu īpašnieki zemes valdījumā apvienoti zemju sabiedrībās;
- 3) kopīpašuma zemes, uz kuŗām līdz agrarās reformas likuma III daļas spēkā nākšanai kopīpašnieki vai valdītāji faktiski nodibinājuši patstāvīgas saimnieciskas vienības, ja to valdījuma robežas neatbilst zemes ierīcības prasībām, un
- 4) citas kopīpašuma zemes gadījumos, ja līdzīpašnieks ir valsts vai sadalīšanu šā likuma kārtībā ierosinājuši visi kopīpašnieki.

36. Ja kopīpašuma valdījums nesakrīt ar dokumentos parādītām tiesībām vai ja par šo valdījumu dokumentu nemaz nav, tad valdītāja tiesības uz kopīpašuma zemi noskaidro un lēmumā noteic attiecīgā zemes ierīcības iestāde.

37. Ja par kopīpašuma zemju sadalīšanu īpašnieki nevar vienoties, tad tās var sadalīt piespiedu kārtā, iedalot katram īpašniekam tādus zemes gabalus, kas ir vienvērtīgi ar viņam piederošās kopīpašuma domājamās daļas vērtību.

Sadalot kopīpašuma zemes, vērtības var izlīdzināt arī ar naudas piemaksu.

38. No 35. pantā minētiem kopīpašumiem vienam vai vairākiem īpašniekiem piederošās domājamās daļas var atdalīt atsevišķos zemes gabalos, arī nesadalot pārējo kopīpašuma zemi.

VII n o d a ļ a.

Sādžu zemju sadalīšana.

39. Šā likuma pirmā pantā minētās sādžu zemes sadalāmas viensētās, neatstājot mājas vietu atsevišķā zemes gabalā.

Piezīme. Izņēmuma gadījumos, ar zemkopības ministra piekrišanu, pielaižama atkāpšanās no šā panta.

40. Sadalot sādžu zemes viensētās, nav atstājami visiem sādžas saimniekiem vai kādai viņu daļai kopīpašuma zemes gabali. Tikai izņēmuma gadījumos var atstāt kopīpašumā ūdens dzirnavas, ūdeņus, grants bedres, akmeņu lauztuves, kūdras

purvus un zemes gabalus sabiedriskām vajadzībām.

41. Ja apvieno vienā zemes ierīcības darbā piešķirtās šņoru zemes, dažādo kategoriju privatīpašuma zemes vai no valsts zemes fonda piešķirtās vai citādi iegūtās zemes un nav panākta vienošanās par šo zemju relatīvo vērtību, tad jāizdara relatīva novērtēšana, lai, apvienojot viena īpašnieka zemes viensētā, varētu pēc vienvērtības apmainīt vienu zemi pret otru.

42. Zemes grāmatās neierakstītām piešķirtām šņoru zemēm zemes ierīcības iestādēs nosaka īpašniekus, ņemot par pamatu likumu par īpašuma tiesībām uz piešķirtām šņoru zemēm (Lik. kr. 1924. g. 97).

43. Apvienojot 41. pantā paredzētā kārtībā vienā zemes ierīcības darbā piešķirtās šņoru zemes ar visiem vai dažiem mājsaimniekiem piederošām zemes sabiedrību pirtām zemēm vai ar atsevišķu mājsaimnieku privatīpašuma zemēm, kā arī sadalot citas zemes, kurām saimnieciskās izmantošanas ziņā ir sādžu raksturs, — šīs zemes var iedalīt un zemes ierīcības dokumentos ierakstīt uz to personu vārdu, kuŗu valdījumā šīs zemes atrodas.

Par valdītāja tiesību atzīšanu taisāms lēmums.

VIII nodaļa.

Valsts fonda zemju izlietošana.

44. Ar šā likuma spēkā stāšanos visa valsts zemes fondā ieskaitītā vēl nepiešķirtā zeme, kā arī tā zeme, kas uz likuma

pamata ieskaitāma valsts zemes fondā turpmāk, paliek kā valsts īpašums Zemkopības ministrijas pārziņā un izmantošanā, un tās turpmāko izlietošanu nosaka zemkopības ministris.

45. Iepriekšējā pantā minēto zemi, kas valstij nav vajadzīga, zemkopības ministris var atsavināt, ievērojot sekojošo pantu noteikumus.

46. Atsavināmās zemes sadalīšanas projektus sastāda Mērniecības daļa un apstiprina Zemes ierīcības komiteja, bet līdz zemju ieguvēju galīgai noteikšanai zemkopības ministris šos projektus var grozīt.

Šās zemes pirkšanas maksu un ieguvējus noteic Zemes ierīcības komiteja, kuŗas lēmumi šajās lietās stājas spēkā, ja nedēļas laikā zemkopības ministris pret tiem nav cēlis iebildumus.

47. Par atsavināmo zemi un tās piederumiem, ko iegūst pašvaldības un bezpeļņas biedrības kulturalām vai socialām vajadzībām, vai arī pilsoņi, kas piedalījušies Latvijas atbrīvošanā vai tanī zaudējuši savus apgādniekus, pirkšanas maksu var samazināt vai pavisam atlaist. Maksu par ēkām un citiem zemes piederumiem tāpat var samazināt vai atlaist arī pircējiem, kas paši vai kuŗu dzimtas locekļi šīs ēkas cēluši vai citādi ieguldījuši šās zemes piederumos kapitalu, nesāņemot atlīdzību.

48. Tuvākus noteikumus par šinī nodaļā minētās zemes izlietošanu un sadalīšanu, par priekšrocībām šo zemi iegūt, kā arī par tās ieguvēju un pirkšanas maksas noteikšanu izdod zemkopības ministris.

IX nodaļa.

Zemes ierīcības projektu sastādīšana un apstiprināšana.

49. Izpildot 1. pantā minētos darbus, mērnieks sastāda zemes ierīcības projektu.

Sastādot projektu, jāņem vērā, lai ar zemes ierīcības darbiem nevienam zemju īpašniekam nenodarītu zaudējumus.

50. Sastādīto zemes ierīcības projektu, izņemot 46. pantā minētos gadījumus, mērnieks ceļ priekšā ieinteresētām personām. Katra projektā ieinteresētā persona var celt iebildumus pret projektu. Ja mērnieks iebildumus atzīst par pamatotiem, viņš attiecīgi pārgroza projektu tūlī uz vietas vai vēlāk; pēdējā gadījumā projekts no jauna ceļams priekšā ieinteresētām personām. Par projekta priekšā celšanu ieinteresētām personām mērnieks sastāda protokolu, kas kopā ar zemes ierīcības projektu iesniedzams apriņķa mērniekam. Mērnieka projekts pārsūdzams apriņķa mērniekam viena mēneša laikā no projekta priekšā celšanas dienas.

51. Apriņķa mērnieks, uzaicinot uz sēdi lietā ieinteresētās personas, skata cauri visus lūgumus un sūdzības par šinī likumā paredzēto darbu izpildīšanu, kā arī visus sastādītos un ieinteresētām personām priekšā celtos zemes ierīcības projektus, apstiprina tos, pārgroza, nodod pārstrādāšanai vai lietu izbeidz.

52. Apriņķa mērnieka lēmumus var pārsūdzēt Zemes ierīcības komitejai viena mē-

neša laikā, skaitot no lēmuma pasludināšanas vai tā noraksta izsniegšanas dienas, ja noraksts pieprasīts, lēmumu pasludinot. Pārsūdzības iesniedzamas aprīņa mērnīkam, kuŗš tās ar saviem paskaidrojumiem un kopā ar visu lietu, pēc pārsūdzības termiņa izbeigšanās, nosūta Zemes ierīcības komitejai.

53. Ja aprīņa mērnīka lēmums noteiktā laikā un kārtībā nav pārsūdzēts, tad, izņemot 5. pantā paredzēto lēmumu par darbu izpildīšanu piespiedu kārtā, tas stājas spēkā.

54. Zemes ierīcības komiteja, uzaicinot uz sēdi lietā ieinteresētās personas, skata cauri un izlemj pēc būtības visas par aprīņu mērnīku lēmumiem noteiktā laikā un kārtībā iesniegtās sūdzības un izlemj jautājumu par darbu izpildīšanu piespiedu kārtā, saskaņā ar 5. pantu, un par 46. pantā paredzēto projektu apstiprināšanu.

55. Līdz zemes ierīcības aktu koroborācijai Zemes ierīcības komiteja uzraudzības kārtībā var atcelt spēkā stājušos aprīņu mērnīku lēmumus, ja ar tiem apstiprinātos zemes ierīcības projektos pielaistas pretrunas, nepilnības vai citas kļūdas.

56. Zemes ierīcības komitejas lēmumi ir galīgi, un tos var pārsūdzēt tikai kasacijās kārtībā Senata administrativam departamentam. Pārsūdzības iesniedzamas Senatam caur Zemes ierīcības komiteju viena mēneša laikā, skaitot no lēmuma pasludināšanas dienas.

57. Aprinča mērnika un Zemes ierīcības komitejas lēmumi, kas stājušies spēkā, izpildāmi administratīvā kārtā.

58. 56. pantā minēto pārsūdzību iesniegšana Senatam neaptur Zemes ierīcības komitejas lēmumu izpildīšanu pēc būtības, izņemot gadījumus, kad Zemes ierīcības komiteja vai Senats nolēmis izpildīšanu apturēt.

X n o d a ļ a.

Parādu un apgrūtinājumu nokārtošana uz zemes ierīcības darbā ietvertām zemēm.

59. Izpildot 1. pantā minētos zemes ierīcības darbus, visas ķīlu un citas tiesības, kas apgrūtina zemes ierīcības projektā ietvertos nekustamos īpašumus, neatkarīgi no tam, kādā valutā vai kad un kādā kārtā šīs tiesības nodibinātas, pārvedamas uz līdzšinējo zemes gabalu vai tiesību vietā iedalīto zemes vienību.

Ja atsevišķa hipotekara zemes vienība ir apgrūtināta ar ķīlu vai citām tiesībām, izņemot Valsts zemes bankai par labu, un tiek sadalīta vairākās atsevišķās zemes vienībās, tad minētās ķīlu un citas tiesības pārvedamas, koroborējot uz katru iedalītu vienību pilnā apmērā.

Šos parādus var dzēst pilnīgi vai daļai pirms to nomaksas termiņa. Ar zemes īpašnieku un Valsts zemes bankas piekrišanu šos parādus var pārvest uz Valsts zemes banku un nodrošināt 63. pantā paredzētā kārtībā.

Ja zemes ierīcības projektā paredzētas naudas piemaksas un tās pārsniedz 3% no zemes vienības kopvērtības, tad šīs piemaksas izlietojamas parādu un maksājumu dzēšanai pēc kreditoru pirmtiesībām.

60. Ja vienā zemes vienībā resp. vien-
sētā iedalītas ar parādiem un maksājumiem
apgrūtinātas un neapgrūtinātas zemes, tad
parādu un maksājumu nodrošinājums pār-
vedams uz visu zemes vienību.

61. Ja sadala zemes, kuŗas nodrošina
parādus un maksājumus valstij un Valsts
zemes bankai, tad šie parādi un maksā-
jumi līdz ar augļiem par labu valstij un
Valsts zemes bankai, sadalāmi starp jaun-
ierīkotām zemes vienībām samērīgi to īpaš-
nieku tiesībām uz sadalāmo un ar parādiem
un maksājumiem apgrūtināto zemi.

62. Iepriekšējā (61.) pantā minēto pa-
rādu un maksājumu sadalīšanas projekts
nosūtāms Valsts zemes bankai atsauksmei.
Zemes banka 2 nedēļu laikā, skaitot no
projekta saņemšanas dienas, nosūta pro-
jektu atpakaļ attiecīgai zemes ierīcības ie-
stādei ar savu atsauksmi.

Atsauksmes nepiesūtīšana minētā laikā
uzskatāma par piekrišanu iesūtītam parādu
un maksājumu sadalīšanas projektam.

63. Pārvedot uz jauniedalītiem zemes
gabaliem parādus Valsts zemes bankai vai
šini pantā minētos parādus valstij, tie ap-
vienojami vienā Valsts zemes bankas aiz-
devumā.

Zemes ierīcības aktā ierakstāmi arī visi līdz tā koroborācijai faktiski izsniegtie, bet zemes grāmatās vēl nenostiprinātie Valsts zemes bankas aizdevumi, izpirkšanas maksa un nomas parāds par iedalītā zemes vienībā resp. viensētā ietverto piešķirto valsts fonda zemi, izpirkšanas maksa valstij par normas un virsnormas mežu, kā arī valstij pienākošās maksa par izsniegtiem būvkokiem un izpildītiem meliorācijas darbiem. Zemes ierīcības aktā ierakstītā summa kā pirmā hipoteka nodrošināma ar ķīlas tiesības ierakstīšanu zemes grāmatās Valsts zemes bankai par labu bez īpašnieka piekrišanas, bet bez agrāk ierakstīto kreditoru piekrišanas tikai tad, ja zemes ierīcības iestāde atzīst, ka ierīkotā nekustama īpašuma vērtības pieaugums nav mazāks par ierakstāmo parādu. Zemes ierīcības akta pirmais noraksts, ko izgatavo un aplicina Zemkopības ministrija, noder Valsts zemes bankai par prasījuma dokumentu.

Ja ierīkotās zemes vienības apgrūtinā ar parādiem par labu Valsts zemes bankai, tad 11. pantā paredzētā atlīdzība ieskaitāma kā bankas aizdevums apvienotā parādu summā.

64. Ja ar zemes ierīcības iestādes lēmumu nodibinātas piemaksas vai atlīdzība un tās līdz zemes ierīcības aktu koroborācijai nav nomaksātas, tad uz zemes ierīcības aktu pamata (67. p.) tās ierakstāmas panta veidā zemes grāmatās, dodot vietu tūlīn pēc Valsts zemes bankas prasībām bez īpašnieka un agrāk ierakstīto kreditoru piekrišanas.

Tāpat bez īpašnieka un kreditora piekrišanas zemes grāmatās var ierakstīt arī apgrūtinājumus, kas nodibināti ar zemes ierīcības iestādes lēmumu.

65. Ja uz šā likuma pamata ierīkotais zemes gabals apgrūtināts ar parādu par labu Valsts zemes bankai un koroborējot pievienojams tam pašam īpašniekam piederošai jau pastāvošai zemes vienībai, tad ierakstāms zemes ierīcības projektā noteikums, ka parādu nodrošina visa zemes vienība, un parāds nodrošināms šā likuma 63. pantā paredzētā kārtībā.

66. Uz zemes ierīcības iestāžu pieprasījumu zemes grāmatu nodaļas priekšnieks ieraksta zemes grāmatu reģistra II daļas II slejā uz sadalāmām zemes grāmatās ierakstītām zemēm Notariata nolikuma 316. panta kārtībā atzīmi, ka šīs zemes līdz 67., 68. un 69. pantā paredzēto zemes ierīcības aktu koroborācijai bez Zemes ierīcības komitejas un Valsts zemes bankas piekrišanas nevar atsavināt vai ieķīlāt un apgrūtināt ar parādiem, izņemot Valsts zemes bankai par labu, un ka nevar izdarīt zemes grāmatās nekādus ierakstus ne par šo zemju apgrūtināšanu ar pienākumiem vai tiesībām, ne par piedziņām, kas uz to būtu vērsamas, izņemot ierakstus Valsts zemes bankai par labu.

Pēc atzīmes ierakstīšanas zemes grāmatu nodaļa piesūta zemes ierīcības iestādei šo zemju zemes grāmatu reģistra izrakstus.

Šinī pantā minētos aizlieguma ierakstus var dzēst uz zemes ierīcības iestāžu pieprasījumu.

XI nodaļa.

Zemes ierīcības aktu koroborācija.

67. Kad zemes ierīcības iestādes lēmums par zemes ierīcības projekta apstiprināšanu stājies spēkā, tad, izņemot 68., 70. un 75. pantā paredzētos gadījumus, Zemkopības ministrija sastāda zemes ierīcības aktus un tie koroborējami uz viņas vienpusēju pieteikumu pamata.

Zemes ierīcības aktā jānorāda spēkā stājies zemes ierīcības iestāžu lēmums, ierīkotā zemes gabala atrašanās vieta, nosaukums vai apzīmējums, sastāvs, īpašnieki un zemes grāmatu reģistrā ievadamie ieraksti un apgrūtinājumi. Zemes ierīcības aktā ietilpst arī plans kā akta sastāvdaļa vai kā pielikums.

68. Ja izdarīta robežu noteikšana vai regulēšana un attiecīgas zemes ierīcības iestādes lēmums stājies spēkā, tad uz Zemkopības ministrijas piesūtītā robežu plāna un pieteikuma pamata zemes grāmatu nodaļa izdara reģistra I daļas I slejā ierakstu par nekustama īpašuma pārgrozībām sastāvā un platībā un plānu pievieno zemes grāmatu lietai.

69. Visi līdz šim vēl zemes grāmatās neierakstītie dokumenti un akti par agrākiem zemes ierīcības kārtībā (Lik. kr. 1924. g. 157, 1927. g. 147, 1928. g. 143 un 162, Lik. kop. X sēj. III d. (1912. g. izd.) un attiecīgie agrākie noteikumi) izpildītiem zemes ierīcības darbiem koroborējami šā likuma 67. un 68. pantā paredzētā kārtībā.

70. Ja nekustamam īpašumam zemes grāmatu reģistrā nav norādītas kopīpašnieku domājamās daļas, tad tas nav par šķērsli zemes ierīcības aktu koroborācijai, kad izdarītas zemju apmaiņas, robežu regulēšana vai starpgabalu vai servitutu likvidēšana.

Šajā likumā paredzētā kārtībā ierīkoto zemes gabalu pievienošanai tam pašam īpašniekam piederošam koroborētā nekustamam īpašumam nav par šķērsli ķīlu un citas tiesības, kas apgrūtina šo nekustamu īpašumu.

Ja zemes grāmatu reģistrā nekustama īpašuma kopīpašniekiem nav norādītas domājamās daļas un tās jānosaka sakarā ar izpildāmiem zemes ierīcības darbiem vai bez domājamām daļām nekustams īpašums jau ierakstīts zemes grāmatās uz zemes ierīcības aktu pamata, tad šīs domājamās daļas var noteikt un izlemt zemes ierīcības iestādes.

Sešu mēnešu laikā no zemes ierīcības iestādes lēmuma spēkā nākšanas kopīpašnieki var celt prasību tiesā par īpašuma tiesībām attiecībā uz domājamām daļām pret pārējiem kopīpašniekiem, prasot atlīdzību par šīm tiesībām naudā.

71. 69. pantā paredzētos gadījumos, kad daži zemes ierīcības dokumenti nozuduši, var izgatavot uz esošo dokumentu un materialu pamata jaunus zemes ierīcības aktus, ja no esošiem dokumentiem var nepāšaubāmi noteikt: 1) īpašniekus un viņu

domājamās daļas, 2) viņiem piederošā nekustamā īpašuma sastāvu un 3) ka lēmums par zemes ierīcības projekta apstiprināšanu stāties spēkā; šādos gadījumos, pēc pārlicināšanās, ka zemes ierīcības akti nav ierakstīti zemes grāmatās, tie koroborējami 67. un 68. pantā noteiktā kārtībā. Ja kādu no šinī pantā norādītiem apstākļiem nevar noteikt, tad sastādāms papildu zemes ierīcības projekts, kas apstiprināms šinī likumā paredzētā kārtībā.

72. Ja zemes ierīcības aktā minētie īpašnieki ir tie paši, kas atzīmēti ierakstos zemes grāmatās, un ja attiecīgā zemes ierīcības iestāde atzinusi, ka ierīkotā zemes vienība vai tā kopā ar piemaksām ir vienvērtīga ar zemes grāmatās ierakstītiem zemes gabaliem vai tiesībām, kuŗas tā atvieto, tad šo zemes ierīcības aktu koroborācijai nav par šķērsli Notariata nolikuma 316. pantā paredzētās atzīmes un nav vajadzīga tā paša nolikuma 311. panta 2. punktā minēto personu piekrišana. Ja šādos gadījumos zemes grāmatu reģistrā tiek izdarīti ieraksti vienīgi par pārgrozībām īpašuma sastāvā, tad par šīm pārgrozībām nav nepieciešams taisīt uzrakstu uz obligācijām, kas apgrūtina šo nekustamo īpašumu.

73. Ja Zemes ierīcības komiteja, uzaiicinot ieinteresētās personas, ar lēmumu konstatējusi, ka aprīņķa mērnieka, Zemes ierīcības komitejas vai bij. aprīņķa vai Centralās zemes ierīcības komiteju lēmumā vai izgatavotā un koroborētā lēmuma

izrakstā resp. planā - dokumentā vai zemes ierīcības aktā ieviesusies acīm redzama kļūda, tad zemes grāmatu nodaļas priekšnieks kļūdu attiecīgos zemes grāmatu reģistros izlabo uz Zemkopības ministrijas vienpusēju pieteikumu pamata.

74. Ja zemes ierīcības projektā ietvertas zemes, kuŗas ieguvuši īpašumā sādžas mājsaimnieku sabiedrība vai atsevišķi pilsoņi no valsts zemes fonda (piegriezumi sīksaimniecībām, piegriezumi par likvidētiem servitutiem, aizpirktā zeme, piegriezumi robežas regulējot), bet kuŗas nav vēl ierakstītas zemes grāmatās uz ieguvēju vārdiem, tad šo iegūto zemju iepriekšēja koroboracija uz ieguvēju vārdiem atkrīt. No fonda zemju iegūšanas izrietošie parādi, apgrūtinājumi un īpašuma tiesību ierobežojumi ievedami zemes sadalīšanas projektos un izsniedzamos zemes ierīcības aktos.

Augstāk norādītās kopīgi sadalītās zemes platības norakstāmas no valsts zemes fonda hipotekarām vienībām zemes grāmatās uz Zemkopības ministrijas pieprasījumu, kuŗā jānorāda zemes ieguvēji, iegūšanas pamats un ieguvējiem iedalīto vienību dokumenti.

75. Par šā likuma VIII nodaļā norādītām atsavinātām valsts zemēm sastādītos aktus koroborē zemes grāmatās, piemērojoties likumam par nekustamu īpašumu koroborēšanu sakarā ar agrarās reformas likumu.

XII n o d a ļ a.

Pārejas noteikumi.

76. Pēc šā likuma spēkā stāšanās visi zemes ierīcības darbi, kas iesākti, pamatojoties uz noteikumiem par zemes ierīcību (Lik. kr. 1924. g. 157), Likumu kopojuuma X sējuma III daļu (1912. g. izd.) un attiecīgiem agrākiem noteikumiem, turpināmi šajā likumā paredzētā kārtībā, un Centralās zemes ierīcības komitejas funkcijas pāriet uz Zemes ierīcības komiteju.

77. Noteikumos par zemes ierīcību 50.—53. pantā (Lik. kr. 1928. g. 162) paredzētie atsavināšanas līgumi, kas noslēgti pirms šā likuma spēkā stāšanās un iesniegti Zemes ierīcības komitejai viena mēneša laikā pēc šā likuma spēkā stāšanās, izlemjami un nokārtojami agrākā kārtībā.

78. 2. pantā paredzētās iestādes nobeidz arī līdz šā likuma spēkā nākšanai ar Centralās zemes ierīcības komitejas lēmumiem no valsts zemes fonda piešķirto objektu tālāko kārtošanu pēc agrākiem noteikumiem, pie kam Zemes vērtēšanas virskomisijas un Centralās zemes ierīcības komitejas funkcijas izpilda Zemes ierīcības komiteja.

79. Instrukcijas šā likuma piemērošanai, izņemot tā 44.—47. un 75. pantu, izdod zemkopības ministris saziņā ar tieslietu un finanšu ministriem.

Ar šo atcelti: 1) noteikumi par zemes ierīcību (Lik. kr. 1924. g. 157) līdz ar pa-

pildinājumiem un pārgrozījumiem (Lik. kr. 1927. g. 147 un 1928. g. 143 un 162), 2) Agrarās reformas likuma II un IV daļa (Lik. kr. 1920. g. 259 un 214) ar papildinājumiem un pārgrozījumiem un 3) likums par valsts zemes fonda piešķirto un piešķiramo zemju novērtēšanu un pārdošanu dzimtsīpašumā vai atdošanu dzimtsnomā (Lik. kr. 1923. g. 49) ar papildinājumiem un pārgrozījumiem.

Šis likums stājas spēkā 1937. gada 1. jūnijā.

Rīgā, 1937. g. 27. maijā.

K. Ulmanis,
Valsts un Ministru Prezidents.

Pielikums pie likuma
par zemes ierīcību 10. panta.

Ieinteresēto personu līdzdalība zemes ierīcības darbos.

1. Ieinteresētie zemju īpašnieki vai valdītāji, šo personu pilnvarnieki, valsts, pašvaldību un kredītiestāžu pārstāvji un citas ieinteresētās personas uzaicināmas piedalīties zemes ierīcības darbu izpildīšanā, projekta sastādīšanā un tā apstiprināšanas procesā pakāpeniski un pēc vajadzības. Uzaicinājumus izdara mērnieki - darbu izpildītāji vai attiecīgos gadījumos aprīnķa mērnieks vai Zemes ierīcības komiteja ar pavēstēm, kas izsūtāmas, piemērojoties Civilprocesa nolikuma (1932. g. izd.) 78. pantam.

2. Kad mērnieks - darbu izpildītājs personīgi uzaicina ieinteresētās personas piedalīties zemes ierīcības darbos, pavēstes nav sūtāmas, bet no šīm personām ņemams paraksts par ierašanās vietas un laika un darbu būtības paziņošanu viņām.

3. Pavēstes piegādā un izsniedz aicināmām personām mērnieka vai aprīnķa mērnieka ziņnesis, pagasta valde vai policija.

4. Pavēstes aicināmām personām izsniedzamas Civilprocesa nolikuma (1932. g. izd.) 81., 82. un 84. pantā un likumā par zemes ierīcību norādītā kārtībā ne vēlāki par trim dienām pirms darbu sākuma.

Ja šā pielikuma 1. pantā paredzētās pavēstes ieinteresētām personām likumīgā laikā nav izsniegtas, bet šīs personas ieradušās un bijušas klāt pie zemes ierīcības darbu izpildīšanas vai apstiprināšanas, viņas skaitāmas par likumīgi uzaicinātām.

5. Kad nav atrodamā neviena no Civilprocesa nolikuma (1932. g. izd.) 82. pantā minētām personām, viens pavēstes eksemplars izliekams pagasta valdē, bet pilsētās — policijā, tam nolūkam noteiktās vietās. Otrie eksemplari sūtāmi atpakaļ un pievienojami lietai ar uzrakstu par izpildīšanu.

6. Ja nav iespējams noskaidrot zemes ierīcības darbos ieinteresētos zemju īpašniekus vai valdītājus vai viņu dzīves vietas, pavēstes nosūtāmas pēc zemes īpašuma atrašanās vietas izsniegšanai šā pielikuma 5. pantā norādītā kārtībā.

7. Uzaicināto personu neierašanās noteiktā laikā un vietā neaptur zemes ierīcības darbus, izņemot likuma 18. panta 2. punktā minēto gadījumu.

Par valsts, pašvaldību un kredītiestāžu pārstāvju neierašanos ziņojams šīm iestādēm.

8. Par pilnvarniekiem nevar būt Civilprocesa nolikuma (1932. g. izd.) 57. pantā minētās personas, vietējais apriņķa mēriņieks un Zemes ierīcības komitejas locekļi. Par pilnvarniekiem nevar būt arī Zemes ierīcības komitejas dienestā esošās personas, izņemot gadījumus, kad šīs personas

rīkojas savu vecāku, brāļu, māsu, sievu vai bērnu pilnvarojumā.

9. Pilnvaras var būt rakstiskas vai mutiskas. Uz rakstiskām pilnvarām pilnvaras devēja pašrocīgs paraksts jāapliecina notarā, miertiesnesim, policijai vai pagasta valdei, izņemot pilnvaras zvērinātiem advokātiem, kuŗas apliecināmas Civilprocesa nolikuma (1932. g. izd.) 59. panta 1. piezīmē norādītā gadījumā. Mutiskas pilnvaras izteicamas mērnīkam - darba izpildītājam, aprīnķa mērnīkam vai Zemes ierīcības komitejas priekšsēdētājam un ierakstāmas protokolā, kas jāparaksta pilnvaras devējam un ierēdnim, kuŗam mutiskā pilnvara izteikta.

10. Viensētās nesadalīto piešķirto šņoru zemju īpašnieki, kā arī īpašnieki, kuŗi zemes valdījumā apvienoti sabiedrībās, zemes ierīcības darbos un to apstiprināšanas procesā piedalās personīgi vai caur pilnvarniekiem, kuŗus ievēlē no sava vidus ar visu zemes vienības īpašnieku vienkāršu balsu vairākumu un skaitā ne vairāk kā 3 personas no katras zemes vienības. Kopīpašuma zemju īpašnieki var sūtīt savu pilnvarnieku.

Zemes īpašnieki, kas ievēlējuši pilnvarniekus, nezaudē tiesību personīgi aizstāvēt savas intereses izpildāmos zemes ierīcības darbos un šo darbu apstiprināšanas procesā.

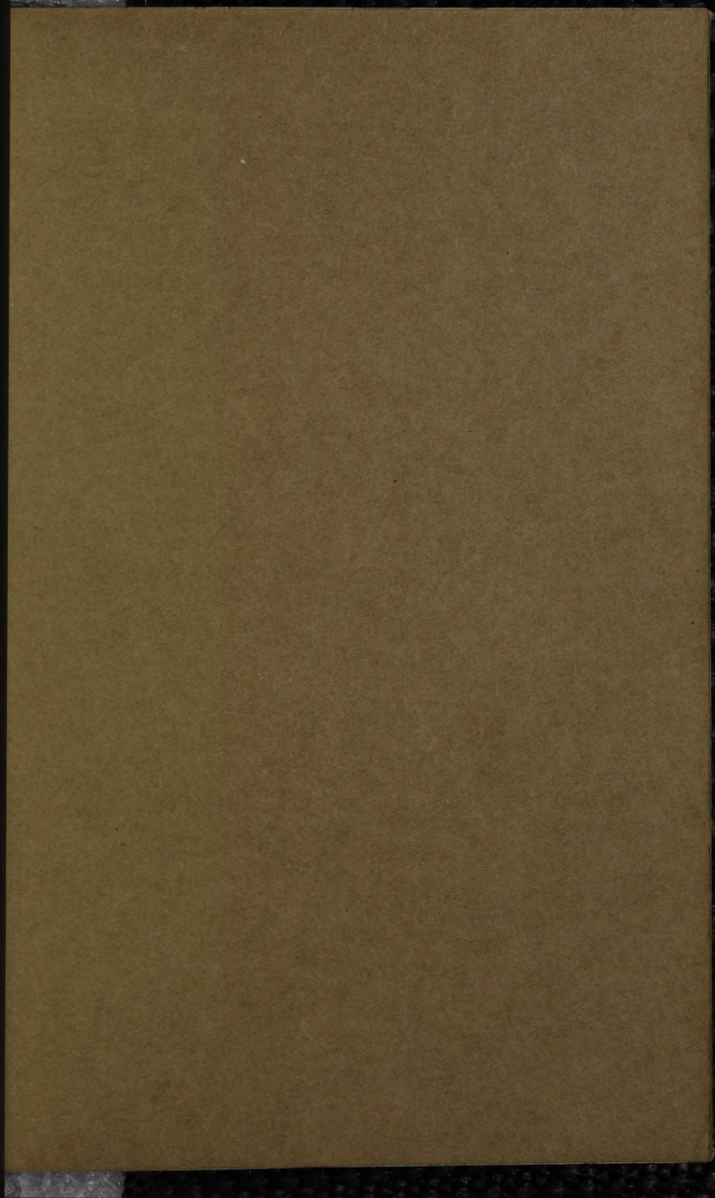
11. Ja iepriekšējā (10.) pantā minētie zemju īpašnieki ievēlējuši pilnvarniekus,

pavēstes sūtāmas viņu pilnvarniekiem, bet ja pilnvarnieki nebūtu ievēlēti — uz katru zemes vienību piesūtāma kopēja pavēste, kuŗa adresējama attiecīgai sabiedrībai vai kopīpašniekiem.

Šis pielikums pie likuma par zemes ierīcību stājas spēkā 1937. gada 1. jūnijā.

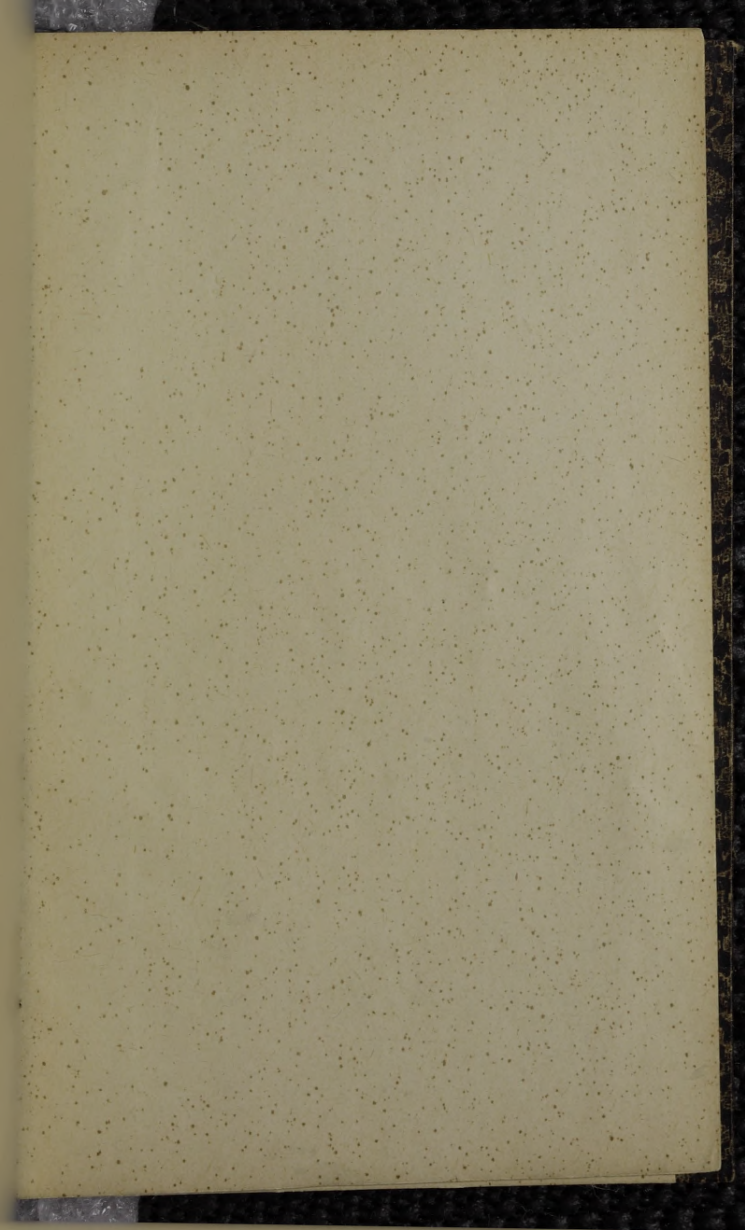

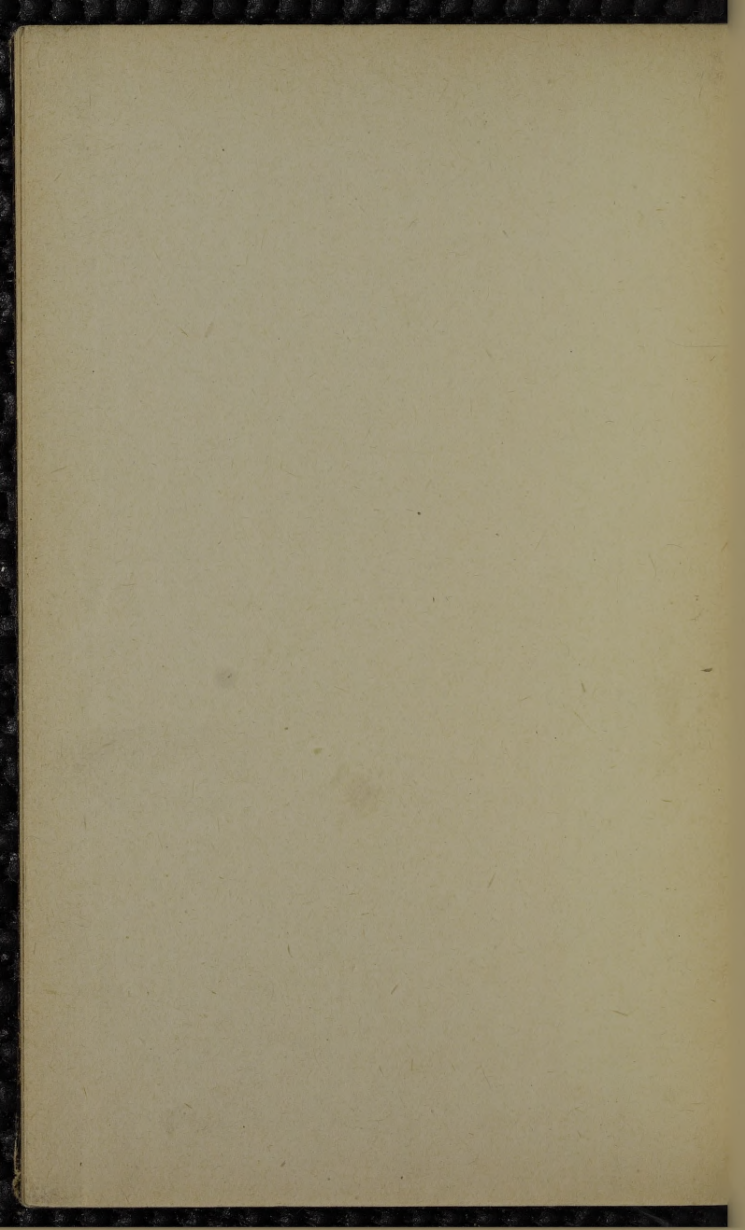
85053

10 JUNI 1937

S 5053

201

[L-20]

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0309078897